

izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek
 petek ob 4. uri popoldne ter stane po pošti
 v Gorici na dom pošiljana:
 vse leto 15 K
 10 .
 5 .
 Številke stanejo 10 vin.
 „SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no-
 „Kašpot po Goriskem in Gradščanskem“ in
 „Izbijani in kranjskih mestih“, dalje dva-
 „Vozni red železnic, parnikov in poštne
 ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.
 Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici
 7. I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček
 Brez dopolne naročnine se ne oziramo.
 Posilnice se računajo po Petit-vrstah če
 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
 Večkrat po dogodbi. Večje orke po prostoru.
 Vse spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
 in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nad. št.
 Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12
 dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
 praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se na-
 haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.
 Naročnino in oglase je plačati loco Gorica
 Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
 Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
 spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
 upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soča“ vsa-
 petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1.60.
 „Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v
 naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski
 ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos
 Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
 kopalščni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški
 v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
 na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Blagoslovljene in neblagoslovljene zastave.

Solkani je razvila v nedeljo
 „Solkanska Čitalnica“ svojo novo za-
 zastavo. Zastavo so hoteli dati tudi bla-
 gosloviti, ali solkanski župnik je ni
 blagosloviti, češ, da ni na njej no-
 vsakega ali cerkvenega znaka.
 Župnik je bil tudi tako prijazen, da ob
 velikem narodnem slavlju, ob 40-
 letnici Solkanske Čitalnice, na župnišču
 razobesil nobene zastave. Tako, ka-
 solkanski župnik, bodo v bodoče
 stopali tudi drugodi, če bodo še kje
 pametni, da bodo hoteli imeti že-
 gospoda nunca na zastavi, seveda
 zastavi brez verskega ali cerkve-
 znaka!

Včasih duhovščina ni nič gledala
 to, če ima zastava prav znake, ka-
 dni so na cerkvenih banderih, mar-
 so blagoslovili zastavo za zastavo.
 takljičvega ni bilo na njih prav nič,
 radi na zastavi Solkanske Čitalnice
 prav nič takega, nad čemur bi se
 mogla zgroziti krščanska duša. Nova
 zastava je napravljena iz rdeče svile;
 na prvi strani so uvezeni lavor-listi in
 1867.—1907., na drugi pa z zla-
 temi trkami napis: Slovenski Čitalnici
 solkanski rodoljubi in rodoljubkinje.
 Toda solkanski župnik misli z glavo
 ordinarijata, da bi moral biti na zastavi
 malikan najmanj še farni patron ali
 ali božja ali vsaj kakšen križ bi mo-
 biti na njej — da bi bila vredna
 blagoslova. Taki, kakoršna je, pa sveta
 nezmotljiva katoliška cerkev ne dá
 svojega blagoslova. Pobožni Solkanci,
 so kar trumoma drli volit ob zadnjih
 izvolitvah na priporočilo
 ukaz svojega župnika farovškega
 kandidata, so bili razočarani. »Cerkve-
 ga znaka« pa vsejedno ni hotelo biti
 zastavo, in tako je ostala nova za-
 zastava Solkanske Čitalnice brez cerkve-
 ga blagoslova. Nikar naj se ne čudijo

Solkanci, če zarohni kake lepe nedelje
 s prižnice, da je ta zastava brezverska,
 ker je rdeča, in še napis in lavor-listi
 utegnejo zapasti brezverstvu! — —

Tako dela z ljudmi dandanašnji
 katoliška duhovščina. To je nov veter,
 ki je zavel iz ordinarijata v Gorici. Od-
 slej naprej bodo mogla imeti blagoslov-
 ljene zastave le katoliška društva; za-
 stave pa bodo morale biti lepo belo-
 rmene, in na njih kak »verski znak«!
 Torej nekake vrste cerkvena bandera
 naj bi bile društvene zastave. Take bi
 smele tudi v cerkev, druge pa ne.

Prav! Pa naj bo tako, kakor ho-
 čejo gospodje nunci, namreč kar se tiče
 blagoslova. Vsa neklerikalna društva
 pa naj bodo tako pametna, da naj ni-
 kar ne silijo v bodoče več za blagoslo-
 vom. Odrekli so ga, naj ga torej imajo
 sami ter ga izlivajo le nad banderi ul-
 traklerikalnih društev.

Zastave bodo vihrale ravno tako
 ponosno v svet tudi brez nunčevih žeg-
 nov, in proste naj bodo! Kajti če
 politikujoči nunc požegna kako zastavo,
 potem že misli, da ima tudi nekako
 pravico do nje in hitro se lasti komande
 v društvu z žegnano zastavo. S tako
 komando pa — proč!... O žegnih pa
 ima naše ljudstvo svoje mnenje: o Bla-
 ževem pravi, da ne koristi nič, ne škodi
 nič. In če zadene žegen zastavo — ali
 jej koristi ali škodi?!

40-letnica „Solkanske čitalnice“.

(Konec.)

3. točka je bil slavnostni govor, ki ga
 je imel g. dr. Alojzij Franko, društveni
 podpredsednik, starosta „Solkanskega Sokola“.
 Govornik je podal zgodovinsko črtico postanka
 Solkanske čitalnice in o njenem delovanju v
 preteklih 40 letih do današnjega dne. Omenil je
 med drugim, kaj je dalo povod ustanovitvi čital-
 nice. Goriški slov. srednješolci, med kojimi je
 bilo precej Solkanecv, so priredili dne 2./2.
 1867. v Solkanu v prostorih „Dročeve“ hiše

„Besedo“ v spomin Valentina Vodnika. „Beseda“
 z lepim slov. petjem, navduševalnimi govori
 in dramatično predstavo je navdušila občin-
 stvo, zlasti tedanje rodoljube tako, da so
 sklenili ustanoviti narodno društvo, ki bi bilo
 središče nar. zavesti in izobraževanja. Tako je
 nastala „Slov. čit.“ v Solkanu. Za njeno osno-
 vanje so si stekli posebnih zaslug † Matija
 Doljak, ki je bil do svoje smrti (5./1. 1875.)
 društveni predsednik, dr. Lavrič, Štefan Kle-
 menčič, Viktor Dolenc, Josip Valentinčič in
 še živeli gg. Štef. Valentinčič, Štef. Makuc,
 Jos. Srebrnič, Franjo Ferfila, Ernest Klavžar,
 Bogdan Trnovec, prof. Jesenko.

1. odborova seja se je vršila 11./6./67.
 Predsednikom je bil izvoljen župnik Franc
 Podrekar, ki je pa po kratkem času odložil
 predsedništvo, na kar je bil izvoljen predsed-
 nikom Matija Doljak častnega spomina, ki
 je ostal predsednik do svoje smrti. V 2. odb.
 seja 16./6. 1867. se je sklenilo slovesno ot-
 voriti čitalnico 14./7./1867. Slovesna otvoritev
 se je vršila res istega dne ob mnogobrojni
 udeležbi ne samo domačinov, ampak tudi
 manjih društev („Domovina“ 1867.) Govornik
 navaja, da se je Solkanska čitalnica v prvem
 desetletju svojega obstoja krepko razvijala ter
 vspešno delovala; prirejala je vsako leto po
 2 veselici „Besedi“ s petjem, igrokazi, dekla-
 macijami, slavnostnimi govori ter plesnimi
 venčki. V to dobo spada zlasti tudi delovanje
 Pavline Doljakove, potem poročene Paj-
 kove. V času čitalniškega gibanja se je ona
 narodno tako navdušila, da se je z vsemi si-
 lami svoje močne duše lotila literarnega de-
 lovanja ter poslala jedna prvih slovenskih
 pisateljic.

Dne 13. I. 1878. se je praznovala
 čitaln. desetletnica pod predsedstvom teda-
 njega Solkanskega kaplana Josipa Gornika.
 Program je obsegal 6 pevskih točk, slavnostni
 govor, deklamacijo in plesni venček. V dru-
 gem desetletju svojega obstoja je korakala
 čitalnica krepko naprej v začetni meri. Pri-
 rejalo se je vsako leto vsaj po eno veselico,
 včasih pa tudi po dve, s sodelovanjem doma-
 čih moči ter goriških rodoljubov, med njimi
 zlasti g. Ernesta Klavžarja. Posebno zname-
 nito praznovalo se je 20-letnico društvenega

obstanka 8./5. 87. O tej slavnosti prinesla je
 „Soča“ z dne 13. 5. 1887. obširno poročilo.
 Velika je bila udeležba različnih društev,
 zlasti pa Tržčanov, ki jih je bilo do 500;
 Tržaške Slovenke so poklonile zastavi krasen
 trak; domača Solkanska dekleta so pa tudi
 okrasila zastavo s prelepim trakom. Te slo-
 vesnosti se je udeležil tudi naš prorano
 umrl slavec Simon Gregorčič ter Pavlina
 Pajkova. Slavnostni govor je imel g. Štefan
 Valentinčič, kakor pri otvoritvi čitalnice.

Od 20 letnice do današnjega dne je čit.
 verno izpolnjevala svojo nalogo narodnega
 dela. Bodrila je narod z raznimi veseljami,
 ki jih je pa tudi prirejala v čobrodne
 namene.

Z današnjo slavnostjo, pravi govornik,
 zaključil se 40 let društvenega življenja, in
 vsem, ki so pripomogli s svojim rodoljubjem
 v to, da se je Solkanska čitalnica tako krepko
 razvijala, že umrlim in živim izreka v
 imenu društva in naroda presrečno zahvalo.

„Čit.“ hoče tudi v bodočem desetletju
 hoditi po poti, začetni jej od prednikov,
 ljudstvo dramiti in izobraževati ter svetu do-
 kazati, da živi ob skalnih bregovih bistre
 Soče slovenski rod, ki je močan zajez tujemu
 navalu.

Pri koncu svojega govora izreka govor-
 nik željo, da bi se vsi mili gostje, vnani
 in domači, ob društveni 50-letnici sešli zdravi
 in veseli, čitalnici pa zakliče: „Naj živi, cvete
 in raste!“

Nastop pevskih društev:

Prvo je nastopilo pevsko društvo iz Št.
 Andreja s Komelovo skladbo „Naša zastava“.
 Svojo nalogo je rešilo dobro. Za tem je na-
 stopil pevski zbor Čitalnice pri sv. Jakobu
 pri Trstu z Novakovo skladbo „Hrvatskoj“.
 Poznalo se je, da goje naši mili bratje ob
 sinji Adriji jako lepo slov. pesem. Mešan zbor
 „Tamburaškega in pevskega društva“ iz Pod-
 gore je lepo zapel Volaričevo skladbo „Gorske
 cvetlice“. Društvo „Naš prapor“ iz Pevme je
 nastopilo z pesmijo „Ti moj dom“ in rešilo
 svojo nalogo častno. Tamburaši iz Št. Andreja
 pa so udarjali pod spretnim vodstvom g. Širca
 „Tirolske drvarje“. Tudi ti so rešili svojo na-

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

Razumna žival je žela glasno ploskanje.
 Predstava je bila razdeljena na tri dele; prvi je
 s tem končan, in sedaj se je imel začeti drugi.
 Najpoprej je moral Pistache povedati, koliko
 ura.
 Chavigny je pokazal svojo uro Pistachu. Bilo je
 ravno pol sedmih.
 Pistache je šestkrat dvignil taco ter jo zopet
 pustil na tla, ko jo je pa dvignil sedmič, jo je ob-
 rnil v višini. Bolj razumljivo ni mogel pokazati,
 solnčna ura bi ne mogla bolje odgovoriti: kakor vsak
 je, ima solnčna ura to slabo stran, da kaže ure samo
 koliko časa, dokler solnce sije.
 Nato je bilo treba pred celo družbo pokazati,
 do je najboljši ječar vseh ječ na Francoskem.
 Pes je šel dvakrat ali trikrat v krogu po sobi
 ter legel slednjič prav ponižno in z največjim spošto-
 vanjem k nogam gospoda Chavigny-ja.
 Chavigny se je delal, kakor da mu šala ugaja,
 smejal se je skozi zobe. Toda ko se je nehal sme-
 ati, se je ugriznil v ustnice ter začel grbančiti čelo.

Slednjič je stavil Beaufort Pistachu to-le zelo
 težko vprašanje: Kdo je največji tat na celem pozna-
 nem svetu.

Pistache je zopet obšel v krogu sobo, a ustavil
 se ni pred nikomur, temveč šel je k vratom in začel
 ondi praskati in cviliti.

— Vidite, gospodje, pravi princ, ta interesantna
 žival ne more najti tu onega, po katerem sem vpra-
 šal, ter ga hoče iti iskat ven. Toda potrpite, čuli boste
 pa njegov odgovor. Pistache, moj prijatelj, nadaljuje
 vojvoda, pridi sem. Pes uboga. Ali je največji tat na
 svetu, vpraša princ, sekretar kralja Camusa, ki je
 prišel v Pariz z dvajsetimi lirami v žepu in ima danes
 deset milijonov?

Pes je zmajal z glavo, češ, da ne.

— Morda pa je to, nadaljuje princ, superinten-
 dent d'Emery, ki je dal svojemu sinu Thore-ju, ko ga
 je oženil, tristotisoč lir rente in hišo, v primeri s ka-
 tero so Tuilerije bajta in Louvre samo cigansko
 gnjezdo?

Zopat je zmajal pes z glavo.

— Torej ta tudi ne, nadaljuje princ. Čakajmo,
 pomislimo dobro: morda pa je to slučajno illustris-
 simo facchino Mazarini di Piscina, e?

Pes je začel na vse pretege pritrjevati. Vstal je
 ter pokimal z glavo osemkrat ali desetkrat zaporedoma.

— Gospodje, pravi Beaufort navzočim, ki se se-
 daj niso niti natihoma upali zasmejati, gospodje, sedaj
 veste: illustrissimo facchino Mazarini di Piscina je
 največji tat na vsem poznanem svetu; vsaj Pistache
 trdi tako.

Preidimo k naslednji točki.

— Gospodje, nadaljuje vojvoda Beaufort med
 molkom, ki se je bil naredil v pričakovanju na tretjo
 točko programa, gotovo se vsi spominjate, da je voj-
 voda Guise naučil vse pariške pse skakati za gospico
 Pons, ki jo je bil proglasil za najlepšo vseh lepih!
 No, glejte, gospodje, to ni bilo še nič, kajti njegove
 živali so skakale mehanično, ker niso poznale nikake
 razlike med onimi osebami, za katere so morale ska-
 kati, in onimi, za katere niso smeli. Pistache dokaže
 vam kakor tudi gospodu guverneju, da prekaša da-
 leko svoje tovariše. Gospod Chavigny, bodite toliko
 dobri in posodite mi svojo palico.

Chavigny je posodil Beaufortu svojo palico.
 Beaufort jo je postavil vodoravno v višini jed-
 nega čevlja.

— Pistache, prijatelj moj, pravi vojvoda, daj,
 stori mi to ljubav in poskoči na čast gospe Montbazon.
 Vsi so se začeli smejati: vedeli so, da je bil Be-
 aufort v trenutku, ko so ga zaprli, pred vsem svetom
 ljubček gospe Montbazon.

Pistache se ni nič obotavljal, in poskočil je veselo
 čez palico.

— Toda zdi se mi, pravi Chavigny, da dela Pi-
 stache ravno to, kar so delali njegovi sorodniki, ko so
 skakali na čast gospodične Pons.

— Počakajte, pravi princ. Pistache, prijatelj moj,
 poskoči na čast kraljici!

In dvignil je palico za šest palcev više.
 Pes je skočil spoštljivo čez palico.

— Pistache, prijatelj moj, pravi princ ter dvigne
 palico še za šest palcev, poskoči na čast kralju!
 Pes se je nekoliko zaletel ter preskočil palico
 jub višini.

logo dobro.*) Za temi je nastopil mešan zbor „Rok. bral. društva“ iz Tolminca z Vogričevu skladbo „Ruža in djeva“. — Ze sam nastop pevec je vzbudil pri občinstvu zanimanje, videč, kako polnoštevilno je zastopan naš narodni Tolmin. Petje je bilo izvrstno in občinstvo je z navdušenjem pozdravljalo vrle Tolmince. Morali so se udati in zapeti še enkrat. Možki zbor Čitalnice iz Solkana je zapel lepo Vilharjevo skladbo „Slovo“ in rešil svojo nalogo dobro. Nastop vseh društev z pesmijo „Slovenac i Hrvat“ je vzbudil pri občinstvu viharno pohvalo in pevci so morali zapeti še: „Jadransko morje“. Obe skupni pesmi je vodil g. E. Komel. Za tem je sledila telovadba Solkanskega Sokola. Priznati se mora, da goji Solk. S. jako lepo telovadbo in za to zanje tudi uspehe. Vrhim Solkancem je le častitati na takem naraščanju. Po končani telovadbi je pričel živahen ples.

Okoli 8. ure pa je bila bakljada z godbo na čelu. Iste se je udeležilo mnogo občinstva z balončki. Ko si se vrnili spet na veselilni prostor, je počil pozorni strel in vse občinstvo se je obrnilo proti gozdiču, kateri se spenja po rebro nad veselilnim prostorom. Zatele so švigati rakete in raketoni in ves gozdič je zažarel ob svetlobi bengaličnih ognjev, ki so se spreminjali v narodne barve. Med tem pa so švigale baterije raket, grmele so bombe, bliskalo in treskalo je tako, da se je slednjič tudi najhladnejšemu gledalcu izvil iz prsi vzklík priznanja in pohvale pirotehniku Makucu. Le žal, da nas je prehitro presenetil zaključni strel. G. Makucu pa moramo častitati na njegovem lepem delu in želeli bi bilo, da si omislijo društva vsaki taki veselici tudi nekaj ognjev, ker to res povečuje slavnost.

S tem je bil najvažnejši del veselice končan. Pri veselici je bilo zastopanih bodisi po deputaciji ali korporativno 27 društev z 6 zastavami.

Drugi dan t. j. v ponedeljek je g. Weis fotografiral vsa dekleta v narodni noši in popoldne se je mladina spet zavrtele.

DOPISI.

iz Temnice. — (Odgovor „Primorskemu listu“ z dne 4. julija 1907. l. štev. 27.) — Predragi dopisnik! Veseli nas, da imate vsaj vi, ki pišete v „Pr. l.“ članke iz Temnice, nekoliko resnice v svojem srcu, ker drugače bi ono, kar je bilo v „Soči“ pisano, popolnoma po klerikalno postavili na lažnjiva tla. Ako bi bilo v „Soči“ takrat kaj lažnjivega pisano, bi vas gotovo jezilo, da so tudi drugi lažniki, ker kakor ste sebični za drugo, tako ste sebični tudi za to t. j., da hočete biti samo vi patentirani lažniki. No vi, dragi dopisnik pa nimate še patenta za laž; ali svetujemo vam, če hočete bolj klerikalno pošteno lagati, da ga zaprosite. Potem pojde bolje, drugače pa ste zelo nerodni. Zahtevate, da naj vam povemo imena požeruhov in pravite, da če vam jih ne povemo, smo lažniki. Prav! Ne veste li, da pravijo: „Greh se pove, grešnika pa ne!“ Če pa hočete, dragi dopisnik, zvedeti imena požeruhov, kakor jih vi imenujete, potrudite se k tistemu, pri katerem se je to zgodilo, in pové vam jih prav rad; v javnost pa nečemo z imeni, ker nečemo dotičnikom škodovati.

Kdo pa je bil takšen tepec, dragi dopisnik, da je postavil puško na polje, da se divjačina sama vstrelí? Za ime tega vas pa prav lepo prosimo, da nam je napišete. Prosimo vas tudi, da nam blagovolite popisati puško bolj natančneje, ker radovedni smo, kakšna in kakšne vrste je ta čarobna puška? To puško ste gotovo vi iznašli v svojih možganih, zato vam, dragi dopisnik skoro — skoro zavidamo, ker boste postali vsled te nove iznajde zelo znamenit in bogat; prav gotovo vam postavijo še na cesarskem Dunaju lep spomenik.

Nadalje pravi dopisnik „Pr. l.“, da take surovosti, kakršno je vganjal Raf. Grobiša na shodu Vinkota Krmolja, se godijo v vsaki krčmi, ko se kozarček v roki vrti; mi pa pravimo, da ni res in tudi javnost more pripoznati, da ni res. Zato povemo prav na kratko, kako je bilo: 12. maja se je pripeljal Vinko Krmolj v temniško gostilno, kjer je imel ob 11. uri predpoldne javen shod. Predsednikom tega shoda je predlagal sklicatelj istega t. j. V. Krmoljevega izmed srede socialnih demokratov; ali podžupan iz Novela ni bil s tem zadovoljen, ker bilo mu je, kako

*) Priporočali bi temu društvu izvajanje slovenskih komadov, kajti „Holzhacker“ na taki slavnosti je kaj čudno slišati! Op. uređ.

bi mogel shod razdreti. Zato predlagh predsednikom enega izmed svoje srede, kateri pa ni znal shodu niti predsedovati. (Čudno se nam zdi, da ni predlagal sam sebe za predsednika shodu.) Sedaj so videli nekateri drugi klerikalci, da ne morejo shoda tako naglo preprečiti, zato so šli v bližnjo sobo, poklicali so „dopio“ vina (skoro bi se vedelo, kdo je plačal ta „dopio“ vina z namenom, da dražijo shod) in začeli so peti, z nogami ob tla sobe na vso moč tepati, s kozarci po mizi tolči, plesati in skozi okno živio na dvorišče kričati, kjer se je vršil shod. Valed tega „romoža“ se je moral shod zaključiti. Dragi bralec, ni li to največje barbarstvo, ne pa vsakdanja gostilniška surovost.

Kakor vsem terorizatorjem ljudstva, tako tudi vam, pridni dopisnik „Pr. l.“, leži vsak napredek ljudstva in naroda na srcu, ker vedno se zaletavate v tukajšnje društvo, kakor sršen v človeka, ga ovirate in bi je vrgel, ako bi mogel, v najglobokejši kraj pogubljenja. Pri tem pa imate svoje namene: Vsi drugi naj bodo neumni tepci, samo jaz naj znam vse in vse naj imam pod komando. Kaj ne? E vemo, da imajo posledice egoizma med neumnimi najboljšo raščo!

Kar se pa našega društvenega delovanja tiče, moramo povedati g. dopisniku to-le: Kar so gospod učitelj in nekaterniki obljubili pri ustanovitvi društva, so tudi z veselim srcem začeli delati; ali vse na enkrat niso mogli napraviti, kakor vi mislite. Naš gospod učitelj, kolikor je nam znano, je priden in vstrajen ter bi še vedno rad poučeval petje, če bi bili pevci vstrajni, ali niso. Oni mislijo, da se pesmica kar v enem ali dveh večerih nauči; kaj še? Če se hočejo pevci kakšno pesmico dobro naučiti, se morajo učiti in učiti. Učenjaki ne padajo izpod neba. G. učitelj se je zelo trudil že osem dni s petjem in šaloigro, da napravi društvo v spomladi veselico; ali kar na enkrat mu oče zbolí in v dveh dneh umrje, pet dni za očetom mu umrje še mati. Ta kruta osoda je g. učitelja tako užalila in potrla, da ni imel mnogo časa nikakršnega veselja do nobenega dela, še najmanj pa do pripravljanja veselice. Zato je tudi pustil poučevanje petja in šaloigre, kar je tudi prav storil. Iz tega se vidi, da g. učitelj ima človeško srce, ki globoko čuti in ljubi svoje stariše. Vi g. dopisnik mu pa zamerite radi tega; zakaj? zato, ker nimate človeškega srca. Stud nad takšnimi klerikalci!

Glede mlekarne odgovarjamo, da tukaj ni nobene mlekarne in ž njo, ker je ni, tudi ne moremo kmete loviti. Vi, g. dopisnik, ste mogoče vstvarili v svojih možganih takšno mlekarno, s katero hočete loviti posestnike. Za sedaj dovolj!

Domače in razne novice.

Smrtna kosa. — V Gorici je umrl včeraj jutro gospod Alojzij Božič, c. kr. gozdar v pokoju, star 64 let. Pokojni je služboval na raznih krajih, tudi v Bovcu in Kobaridu ter bil v občé priljubljen. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8. uri iz hiše žalosti št. 4. v Stolni ulici. Naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Možki zbor „Pevskega in glasbenega društva“ v Gorici se udeleži v nedeljo dne 14. julija velikega narodnega slavlja v Sv. Jakobu na Korškem. Vabijo se gorški Slovenci, da se pridružijo glasb. pevs. društvu v čim največjem številu. Odhod iz Gorice zjutraj ob 6. uri.

Društvu „Narodni sklad“ v Gorici je daroval g. Vinko Hrovatin z Opčin K 11.60.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani naznanja, da nekatere podružnice svojih izkazov o doneskjih za leto 1906. in poročila o občnem zboru še do sedaj niso doposlale. Prosi se uljudno, da to nemudoma store, ker le na ta način bo mogoče družbini pisarni zglasnico za skupščino pravočasno odposlati.

Počilje za slov. vseučilišče in slov. srednje šole je odposlalo ministerstvu tudi bralno in pevsko društvo „Kras“ v Opatnemselu.

Razpis častnih nagrad za nove slovenske, hrvatske ali srbske skladbe. — „Glasbena Matica“ razpisuje v smislu odborovega sklepa z dne 26. junija 1907. častne nagrade v skupnem znesku 600 kron za izvirne slovenske, hrvatske ali srbske skladbe in sicer za moške, mešane ali ženske zборе, dvopeve in samosppeve, za klavirske in vijolinaste skladbe. Konkurence med skladatelji ne bode; kar bo vredno, da se izvaja, se bo primerno nagradilo in izdalo. Termin do 1. decembra 1907. Skladbe bode ocenjevala posebna jury. Imena skladateljev naj se pošljejo v zaprtih kuvertih.

„Glasbena Matica“ želi s tem poživiti skladateljsko delovanje, ob enem pa tudi dejansko vršiti jugoslovansko vzajemnost na glasbenem polju. — Odbor „Glasbene Matice“.

Proti Italijanski agitaciji radi učiteljskega. — Županstvo v Šempolaju je odposlalo c. kr. namestništvu v Trstu protest proti žalitvam slovenske narodnosti od italijanske strani radi premeščenja slovenskega oddelka moškega učiteljskega iz Kopra v Gorico, ter prošnjo, da se to premeščenje izvrši čim prej, ker je Gorica središče slovenskega dela goriske dežele, v katerem tvori naše slovensko prebivalstvo dvetretjinsko večino.

Iz Gorice. — V Gorici imamo žensko učiteljskega, ki je namenjeno v prvi vrsti za Gorisko. Pričakovati bi torej bilo, da sesprijemajo na ta zavod v prvi vrsti deklice z Goriskega in le v slučaju, da je še mesta, tudi take iz drugih dežel. Ali žal, da temu ni tako, marveč ravno nasprotno: sprejemajo se pač Kranjice in Štajerke, domačinke se pa odganjajo. Nekatero deklico so že drugo in tretje leto napravile izpit za I. tečaj in celo z odliko, a sprejelo se jih ni, pač pa one iz drugih dežel. Ali ni to naravnost škandal!! Kdo je temu kriv? Ali g. ravnatelj, ki se sploh malo briga za red in disciplino na zavodu, ali učiteljsko osobje, ki obstoja po večjem iz Kranjcev in Štajercev?

Vodstvo „Šol. Doma“ pa stori najbolje, da pripravnico za učiteljskega s prihodnjim šol. letom zapre. Stariši pošiljajo svoje hčerke v pripravnico in jih vzdržujejo po 2, 3 leta v mestu z upanjem, da bodo sprejete na učiteljskega. Slednjič pa se jih odganja in sprejema ptujke. Vse žrtve so zastoj in deklet pokvarjeno, ker se je odvadilo domačemu delu. Pripravnica je toraj le v škodo, zato proč ž njo. Mesto te naj bi se raje osnovala gospodinjska šola, kjer bi se deklice pripravljale za gospodinjstvo. Učiteljice že tako preostaja in ne dobe več služb. Na učiteljskega v Gorici naj pa še nadalje sprejemajo Kranjice in Štajerke. Prizadeti stariši naj bi se pritožili na dež. š. svet in v dež. zboru naj bi kateri poslanec vprašal vlade, zakaj se pri nas tako postopa, dočim v vsaki drugi deželi skrbe najprej za domačinke in šele v slučaju, da teh pomanjkuje, sprejemajo ptujke.

Nesreča. — Neki voznik na Praprotnem pri Gori je peljal dne 6. t. m. drva po nekem klancu, nakar zažene voz vole po klancu, vozniku se spodrsne in pade pod voz. Ta mu je šel ravno črez prsi in ga strašansko premel, poslali so po zdravnika a vse jedno bo težko okreval. Vozniki, pozornost pri vozeh, kličemo vam!

Koperski učiteljski priredili so nam lani koncem šolskega leta v Gorici pri „Zlatem jelenu“ koncert. Nebroj občinstva iz mesta in okolice, kakor tudi obilo goriskega dijaštva odzvalo se je onemu vabilu. Častno je bilo z astopano učiteljsko osobje, da je počastilo s tem svoje bodoče kolego. V trajnem in nepozabnem spominu je ostal menda vsakemu oni večer. Občinstvo je bilo presenečeno, ter je navdušeno burno pohvalilo naše vrle, nadebujne učiteljskega, ki so izvajali posamezne točke vsprejeda v nedosegljivi izvršenosti. Tapatam se čuje o prireditvi letošnjega koncerta koperskih učiteljskega. Vzbudila je ta prireditvev — obila zanimanja in pričakovati je, da se občinstvo očzove temu vabilu kar v največjem številu. Z velikim zanimanjem in veseljem opazamo, kako se naši učiteljskega pospevajo od dne do dne k vrhuncu one družabnosti in vsestranskega napredka, katerega zahteva bodočnost našega naroda. V naši mladini, v mladem naraščanju ležijo naše nade, leži prihodnost... Torej v nedeljo dne 14. t. m. kdor le more do Sv. Ivana v Trstu, kjer pokažemo našim učiteljskega z nebrojno udeležbo svoje simpatije in nagnenje do vrlega dijaštva.

Biciklisti pri letošnjih cesarskih vajah. — Pri letošnjih cesarskih vajah na Korškem bodo rabili jako veliko kolesarjev. Reservisti, ki se bodo morali udeležiti cesarskih vaj in imajo dobra kolesa, se pozivljajo, naj naznanijo, če se žele udeležiti vaj s kolesom, pristojnemu dopolnilnemu poveljništvu z dopisnico, na kateri naj se navede ime, asentno leto, šarža in četa, h kateri pripadajo. Biciklisti dobe posebno obleko brez puške in tornistra, po končani vaji pa odškodnino 10 K.

Kolesarsko društvo „Gorica“ priredi v nedeljo dne 14. t. m. celodnevni izlet v Gradež. Odhod ob 5½, zjutraj izpred kayarne Central. Ker je izlet zelo zanimiv, je pričakovati velike vdeležbe. Odbor.

O shodu „kmečke zveze“ na Gorici smo že poročali. Dobili smo še drugo poročilo, katero slove: „...Govoril je na tem shodu dr. Breclj, predsedoval pa rihemberski Pavlica. Ko je pričel Breclj izvijati svoj program, se mu je vsedel na levo lice obad. Breclj ga je pustil, ker se mu je vboga živalica usmilila, da se je nasrkal njegove krvi. Ko je imel obad poln doledec, smo pa mi naprednjaki povedali dohtarju, da mu obad pije kri; potem šele ga je odpodil. Klerikalci so ne usmiljeni; zato bi bili pustili obada na dohtarjevem licu, pa magari če bi mu bil izpil vso kri. — Breclj je rekel, da je vipavsko vino slabo; pa kaj mu bomo zamerili, ker klerikalci srkajo sladko Gregorčičevo furlansko vino. Rekel je, da slanina vipavska in kraška ni za nič, da je prezavtava, tudi špeh da je prezavtav. Pa kaj naj mu zamerimo; saj res dne 23. maja t. l. jim ni dišala ne vipavska ne kraška slanina; tako bo tudi v bodoče. — Rekel je tudi, da „galeta“ je predeber kup; to je pa gola resnica; predlagal je, da se mora v Gorici tako pač napraviti, da se bo svilnate žuželke dušilo, a kmetje, potem bi bila pa draga, saj nas že skušnja učí.

Nu, pa morda bi to le šlo, pa bi se moralo dati učiti enega učenca svilo vlet, kdo bi bil najboljši? — Proti koncu je hotel Franc Kosovel iz Črniča nekaterim točkam ugovarjati, ali klerikalna druhal mu ni pustilo; rjovel so kakor zverine, najbolj pa je rjovel Jožef Lojk iz Črniča. — Le nekaj zaslepljenec so ujeli, drugi kmetje ne maramo za farovski zvezo in ne maramo za župana Pavlica, ker vemo, kak prijatelj kmeta je ta možič“.

Bralno in pevsko društvo „Školj“ v Šmarjah vabi na veselico, katero priredi v nedeljo, dne 14. julija 1907. na ograjenem prostoru g. F. Štubelja. Vspored: 1. Nadina Slavjanska: „Bolgarske pesmi“, mešan zbor. 2. Smetana: odlomek iz opere „Prodana nevesta“, godba. 3. Srečko Carli: „Slavjanska“, mešan zbor. 4. Ipavec: „Domovina“, godba. 5. I. Hardt: „Oj planine“, mešan zbor. 6. Michl Jos.: „Veliki potpouri slovanskih pesmi“, godba. — Po veselici ples. Pri veselici in plesu svira vojaška godba c. kr. pešp. št. 47 iz Gorice. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina k veselici 50 vinarjev, sedeži 20 vinarjev. K občini udeležbi ujudno vabi odbor.

V Slivnem so se vršile dne 8. julija t. l. volitve županstva. Županom je bil enoglasno izvoljen dosednji župan gosp. Ivan Kralj. Gosp. Ivan Peric in g. Franc Mokole, oba iz Slivnega, sta voljena za podžupana. Ker se volitev županstva ni izvršila samo po volji starašinstva, ampak iz glasu občinstva, radi tega so porabili ta dan kot občinski praznik. Skupnega obeda se je udeležilo starešinstvo, domači veljaki, mozje in fantje. Domača godba je svirala lepe slovanske komade. Vrli godbi. domači cerkveni pevci, razne govornice so bile pri dobri kraški kapljici; v najlepšem in prijaznem redu zabavali smo se pozno v noč.

Na realni v Idriji je bilo v minolem šolskem letu 36 dijakov s Primorskega.

Nepričakovane posledice. — V torek okrog 10. ure zvečer je pridrvel P., kavarniški natak, na biciklju po placutarskem klancu, zavil pri hiši št. 10. nekoliko na desno in padel z bicikljem kaka dva metra pod cesto. Pol ure so ga močili s kisom, vodo in kapljicami, da je slednjič zvečer dišal kakor kaka lekarna. Ker ni bilo zdravnika doma, so ga nesli v voz, da ga popeljejo v bolnišnico. Vse je pomilovalo nesrečnega... Čez dobro četrti ure pa se vrne voz na Placuto, vstavi se pred krčmo, in iz voza izstopi — ponesrečen biciklist s svojima prijateljema, roko je imel obvezano; šli so skupno, kakor so se izjavili, izplaknit veliki strah!

V Solkanu snuje župnik Kojačič katoliško izobraževalno društvo. Potem je že umeval da ni hotel blagosloviti zastave „Čitalnice“. — Sicer pa res ne umemo, čemu so sploh šli k njemu, ko je vendar znano, kako je pred časom sodnijskim potom vrgel Čitalnico iz prostorov, kjer je bila poprej! — V „izobraževalno“ društvo ne vstopi noben zaveden Solkanec.

Tatič. — Josip Čap je še majhen fant pa že čudovito izurjen v tatvini. V nedeljo dop. je ukradel v Gosposki ulici A. Rejca stolico, vredno 1 K 40 v, popoldne Gyri en škař, malo kasneje iz hleva pri „Luni“ kolo sira, vredno 34 K, prodal je sir za 8 K. V žensko bolnišnico jo je mahnil potem ter tam ukradel vrednosti 5 K, zvečer pa je peku

na Stolnem trgu ukradel košaro. Za dan dosti! Čap, ki je doma iz Podgore, je v zaporu.

Meluro na tukajšnjem gimnaziju sta nastala se Ivan Ples iz Devina in Rudolf iz Gradišča ob Soči.

Pri letošnji maturi na tukajšnjem gimnaziju se pritislo slovenske dijake. Predsednik je gimnazijski ravnatelj iz Trsta Heigl. Njegovim ni napravil mature noben Slovenec, prej jih je padlo; pri nekem slovenskem profesorju uprli strogo Heigl, kateri ga je pri neslovenskih dijakih hotelo; hotelo se napraviti pritožbo celo ministerstvo, slednjič pa se je stvar pomirila. Tako se dela z našo mladino, kadar na tem, da z zrelostnim spričevalom zapusti šolo. Če gre drugače se tako in tako, pa na koncu dobi koga, ki je poslan — Laskim in nemškimi dijakom se godi dobro, prizanesljivo, Slovenca stisnejo, le morejo. — Kako nujna je potreba, da do slov. srednjih sol!

Prisodje. — Današnji „Prisodje“ pripoveduje, da je bila pri namestništvu klerikalna deputacija radi premestitve učiteljskega v Gorico. Potem pa pripoveduje, kar je govoril namestnik, se je res tako govoril. Tista deputacija v Trst potem, ko je bilo že vse v ravnem, kakor to delajo klerikalci do danes. Da pa sedaj pripoveduje, kar je govoril namestnik, je neumestno, da naravnost pripoveduje. S takim blebetanjem mu otežkočajo delo, opozarjajo pa Lahe, da bodo nastala se bolj strupeno proti premestitvi učiteljske v Gorico! — Povsodi so ti klerikalci na škodo Slovencev. In v prihodnje? Kdo jim govori odkrito?

Sarov vojak. — V Mlinskem pri Kobaridu odaril v nedeljo neki domobranec v pijanosti brez povoda 15 letnega dečka s sabljo glavi ter ga ranil nevarno. Vojaka, ki je s Tirolskega, so odpeljali v zapor v Celovcu.

Pod voz je padel 13-letni opekarski deček Anton Martinič; zlomil si je desno roko.

Fantje v Sompasu priredili dne 21. t. m. veliki javni ples v prostorih g. Živec Ivana. Pri plesu svira Sokolska godba iz Prvačine.

Fantje pri Sr. Tomažu priredili v nedeljo veliki javni ples na prostoru g. Andreja Bratina. Pri plesu svira godba iz Prvačine.

Fantje v Prvačini priredili v nedeljo 14. t. m. ples v gostilni Andreja Pahorja.

Bratno društvo v Osoku priredili v nedeljo 14. t. m. društveni ples.

Ples v Rubljah. — Domači fantje priredili ples v nedeljo 14. t. m. v gostilni pri g. Josipu Kuzminu.

Nagrada 1000 kron je razpisalo avstrijsko finančno ministerstvo onemu, ki ovadi ponarjalce srebrnih goldinarjev iz britomske kovine. Ponarejenih goldinarjev je izdanih sedaj v vrednosti 40.000 K.

Izvešček iz poljedelskih poročil. — Da, da, kaj me je kdo v preteklem vročem letu vprašal:

Kaj bi storil, posebno pri delu na polju, kar hudi žejji, tedaj sem mu priporočil, kar sem vsem mojim bralcem priporočam; povabil je in se mi zahvalil za dober svet in nadejam, da bo marsikateri bralec teh izveščev, čeprav samo v mislih, storil isto, ako sam.

Vzemi, sem mu rekel, 1 liter vode, priredil ji jedno polno žlico, približno 15—20 kapljic „Frankovega“ pridatka h kavi, katera ima tvoja žena itak v kuhinji, in kuhaj v dobrih 5 minut, potem postavi ta prevretek na stran za 5 minut, da se sčisti, na to pa prevretek postavi v klet, da se shladi in ti bolje ugaja, lahko prideneš nekoliko kapljic (korja) in ga vzemi potem v steklenici s teboj na polje. — Najbolje je, če steklenico prebeš na kakem senčnatem prostoru, potem pa ta okrepujoča pijača ostala dolgo časa hladna.

Ako si žejen, popij precejšnji požirek mrzlega „Frankovega“ prevretek in črna se bodeš, da te žeja ne bode zopet nadgledala dolgo časa.

„Frank“ torej ni samo najboljši pridatek h kavi, ker kot tak je itak splošno poznan, ampak tudi prav primerno sredstvo za žejo.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Promet na c. kr. državni železnici v Gorici: Na interpelaciji slovenskih poslancev na deželnem zboru radi nedostatkov na kolodvoru državne železnice je sprejel 9. t. m. deželni poslanec dr. Treo sledeči odgovor:

„Glasom, razglasa c. kr. železniškega ministerstva z dne 8./6. 1907. št. 767 se je vse potrebno ukrenilo, da se zagotovi neoviran promet na državnem kolodvoru, v Gorici, osobito se ustanovi za hitrejše prevažanje zgodnjega sadja, krompirja, cvetic in drugih občutljivih pridelkov poseben vlak, ki odhaja iz Gorice ob 7.20 zvečer in pride na Dunaj-Matzlensdorf čez Ljubno ob 11.45 prihodnjega dne. Brzovozne pošiljave se bodo kolikor mogoče odpošiljale z osebnimi vlaki. Tudi se je priznalo odpošiljalcem svežih cvetic in drugega enakega blaga prevažanje z brzovlaki.“

Radi naprave posebnih tirov za veliko blago na postaji in radi dobave za to potrebnih sredstev je potrebno preskrbljeno.

Konečno se opaža, da so na goriški postaji državne železnice nastavljeni uslužbenci, kateri prihajajo v dotiko s strankami, obeh deželnih jezikov zmorni.

S tem se obvešča interpelante.

Upravna potoka Vrtojba. — Deželni odbor je v svoji seji z dne 19. oktobra 1904. storil sklep, s katerim se je povabila c. kr. vlada, da sestavi sporazumno z deželnim odborom in goriško občino načrt za uravnavo Vrtojbe in da preskrbi potrebno, da se čim prej uravnata potoka, kateri provzročata s svojimi povodnjami na šempeterskem in vrtojbskem polju mnogo škode. Avgusta meseca l. 1906. je naznanilo c. kr. namestništvo deželnemu odboru, da je naročilo že aprila meseca istega leta goriškemu c. kr. okrajnemu glavarstvu, naj izdela tehnično poročilo o potrebi in o strošku za uravnavo Vrtojbe. Poročilo se je dokončalo novembra meseca 1906. in namestništvo je predložilo deželnemu odboru s povabilom, da je pretrese in da se izrazi o eventualni vdeležbi deželnega zaloga pri stroških dela. Ogromna vsota preudarjenega stroška (80.000 kron) je deželni odbor tako presenetila, da ni mogel drugače kot odrediti po svojih tehničnih organih na licu mesta preiskavo in približno cenitev potrebnih del za uravnavo potoka. Iz proučevanj, napravljenih na licu mesta, je bilo sklepati, da ni nudilo od goriškega c. kr. glavarstva predloženo poročilo popolnoma zanesljive podlage glede pravega stroška v svrhu uravnave potoka Vrtojba in da je bil preudarjeni strošek 80.000 kron pretiran. Deželnemu odboru se je zdelo potrebno, da se sestavi, predno bi se zavezal glede financijelne vdeležbe pri podjetju, vsaj približni proračun za ona dela, katera bi bilo izvršiti na potoku Vrtojba in je nato naprosil c. kr. namestništvo, naj da izdelati tak proračun od gozdno-tehničnega oddelka v Beljaku, poudarjajoč, da bi skupni strošek, po izvršenih preiskavah, ne presegal vsote 50.000 kron. „S.“

V Tolminu se je otvorila volilna kleparska delavnica, v kateri se dobi blago prve vrste, izdelano strogo strokovno in okusno, izvrši se točno po naročilu stranke. Sprejemata tudi vsa stavbinska in galanterijska dela po načrtih, dobiva se tudi vse galanterijske in druge kleparske izdelke kakor banje vseh vrst po konkurenčnih cenah, da se ne bojita nobene konkurence. — Udana Benedežič & Osmuk, kleparska mojstra.

Dražji premog. — Cena premoga bo od 1. septembra t. l. naprej znatno poskočila. Kakor se že zdaj zanesljivo poroča, bodo povišali cene za 9 do 10 kron za vagon.

Oglas gledč podaje napovedi za obmero občne pridobnine v smislu zakona z dne 24. oktobra 1896. drž. zak. št. 220 za priredbeno dobo 1908./1909. v neposrednje državnem mestu Trstu in okolici, v pokneženi grofiji Goriški in Gradiščanski ter v mejni grofiji Istrski razglasa c. kr. finančno ravnateljstvo v Trstu.

Socijalne vesti.

Starostno zavarovanje zasebnih uslužbencev. — Po postavi z dne 16. decembra l. 1906. se uvede 1. januarja 1909. prisilno starostno zavarovanje zasebnih uradnikov. Zavarovanje poverja nova postava v prvi vrsti splošnemu

penzijskemu zavodu, ki se ustanovi. Da se pa ohranijo zasebni penzijski zavodi in da se varujejo koristi uslužbencev, določa postava, da se je mogoče zavarovati tudi pri zasebnih zavodih z ozirom na postavnata določila in pogoje. Oblasti delajo z vso silo, da se nova postava izvede. Predpisi bodo obsegali tudi pogoje zasebnih zavarovalnic in se izdajo v ta namen vzorna pravila. Kljub temu, da preteče še eno leto in pol, predno se postava uveljavi, se pa opaža osobito med uslužbenci veleposestva, da silijo na ustanovitev novih penzijskih zavodov in pa da sklepajo pri zasebnih zavarovalnicah pogodbe o starostnem zavarovanju, ker mislijo, da tako zadostne postavni dolžnosti. Z vso silo delujejo tudi zasebne zavarovalnice osobito pri veleposestnikih a tudi pri drugih delodajalcih na to, da sklepajo penzijske pogodbe za uslužbence z njimi in pri tem naglašajo, da ne bo potreba zavarovancev zavarovati pri novem zavodu in da imajo pri zasebnih zavodih zavarovalci večje ugodnosti kakor pa pri splošnem penzijskem zavodu. Glede na to se opozarja, da postavadajta nikakor ne namerava poveriti prisilnega zavarovanja v večjem obsegu zasebnim podjetjem in to tem manj, ker bi se tako omajal zavarovalno-tehnični temelj nameravanega penzijskega zavoda, ki bo navezan popolnoma sam nase. Glede na priznanje nadomestilnih zavodov se bo postopalo skrajno natančno, znani pa še tudi niso javnosti pogoji in predpisi za zasebne zavarovalnice. Zato se priporoča, naj se udeleženci ne prenaglijo in naj počakajo, da se izdajo predpisi.

Razgled po svetu.

Državni zbor. V seji 9. t. m. se je odklonila nujnost socialnodemokratskega predloga glede uvedbe splošne in enake volilne pravice za deželne zbornice. Predlagatelj Markov, ki pripada rusofilski stranki Malorusov, je pričel govoriti ruski. Nekdo je zaklical: „Govori ruski!“ — Kmalo je nastal v zbornici velik hrup. Markov je na to pričel govoriti maloruski, toda kmalo je začel govoriti zopet ruski. Slednjič je predsednik vzel Markovu besedo. Na to je govoril nemški agrarec Peschka, za njim je minister za deželno brambo FZM Latscher izjavil z ozirom na predlog, da se je opravičenim željam po možnosti že ugodilo, da je pa za letos že določen program za izvežbanje, in da se torej letos ne more gledati dopusta o času žetve dovoliti novih olajšav. Skušal bo pa na podlagi dosežanih skušenj uvesti ugodnejše pogoje za v bodoče. Nato je zbornica prešla na dnevni red in pričela prvo čitanje proračunskega provizorija.

V seji 9. t. m. je govoril tudi poslanec Hribar, ki je krepko odgovarjal na Krekove napade. Ta je namreč očital Hribarju, da govori na Dunaju drugače nego doma. Naprednjaki na Kranjskem niso dopustili volilne reforme za deželni zbor, ker vsebuje veliko krivico, ko ohranjuje veleposestniško kurijo, v katerih kakih 60 ljudi voli 10 poslancev. Obžaloval je Hribar, da klerikalci spravljajo domače spore celo v državni zbor. Zbornica je nadaljevala 10. t. m. prvo čitanje proračunskega provizorija. Posl. Stözl je povdarjal, da proti Ogrski treba varovati interese avstrijske energično. Dr. Adler je rekel, da je potreba za Ogrsko, da se demokratizuje. Seja je zopet danes.

Svobodna agrarna zveza se je v dunajskem parlamentu 9. t. m. konstituirala. K zvezi je pristopilo 261 poslancev, torej absolutna večina v zbornici. Zveza ima nalogo varovati kmetijske koristi. Zvezi so pristopili tudi napredni poslanci Roblek, Ježovnik in Štrakej.

Dr. Rybář je 10. t. m. v državnem zboru interpeliral radi zavlačevanja imenovanj sodnih uradnikov v Trstu.

Splošna volilna pravica na Ogrskem. — Iz Budimpešte poročajo, da predložila vlada na jesen zakonski načrt za splošno volilno pravico. Analfabeti bodo izključeni od volilne pravice.

Nov slovenski list v Ameriki. — V Čikagu je začel izhajati nov slovenski list pod naslovom: „Jugoslovenski Gospodar v Ameriki“. Glasilo jugoslovenskih kmetovalcev, obrtnikov in trgovcev. List izhaja vsak drugi in četrti četrtek v mesecu, in stane na leto 75 centov. Urednik mu je Aleksander Toman.

Na c. kr. gimnaziju v Trstu je bilo v minulem šolskem letu 136 Slovencev; Hrvatov 16, Lahov 151, Nemcev 156, nekaj še drugih narodnostij.

Skrivnosten roparski umor v Trstu. — V torek zjutraj je našel čuvaj dvorca Revoltella „pri lovcu“ kakih par sto korakov proč v jarku nekega človeka vsega krvavega. Kraj sebe je imel bič in svetiljko. Pokazalo se je takoj, da mora biti izvošček. Glava je bila vsa krvava, na tilniku so bile 3 rane iz strelcev iz revolverja. Umorjeni je 46 letni kočijaž Fran Praznik, ki je bil v službi pri L. Janežu. Ena kroglica mu je šla skozi glavo. Sodi se, da ga je vstrelil kedo iz kočije, ko je on sedel na kozlu. Pred viharjem okoli 1. ure ga je najel na trgu neki človek ter mu velel peljati „k lovcu“. Pokojnik je imel prihranjen denar. — Kdo je storil ta zločin, se ne ve še nič.

Svidenje po 55 letih. — V vas Eichfeld na Nemškem se je vrnila 75-letna starka iz Amerike, da bi še enkrat videla svojo 91-letno mater, katero je zapustila kot mladenka pred 55 leti.

Poročna blaznina. — Na čuden način je uporabila neka mlada dama v Ameriki ljubavna pisma, katera je dobila od svojega ženina. Zašila jih je v lepo blazino, na kateri je klečala med poroko. Ako postane ta zakon srečen, se uvede v Ameriki v najkrajšem času novo modo in vsaka nevesta pojde z blazino pod pazduho k poroki.

Anglež si zna pomagati. — Mister John Fellow je bil pred štirimi leti v Karlovih varih in je s slastjo vžival ocvrte telečje noge. Letos je zopet prišel v Karlove vane, spomnil se je izborne jedi, toda ker ni znal imena za to delikateso, je opisal gostilničarju zaželjeno jed na ta način: „Prosim, prinesite mi ocvrte nogavice od otroka od bikove žene!“

81.000 oseb je umrlo v ameriških Zjedinenih državah tekom 10 let vsled železniških nezgod. Lani jih je umrlo 5845, ranjenih pa je bilo 38.687.

Književnost.

Izšla je knjiga „Simon Gregorčič, življenjski opis“. Broširana stane 1 K 20 h, lično platneno vezana pa 2 K. Knjižica je pridenjana pesnikova slika z njegovim lastnoročnim podpisom. Čisti dobiček je namenjen „Šolskemu domu“ v Gorici. Knjiga se dobiva pri založniku Ig. Gruntarju, c. kr. notarju v Ribnici in večinoma v vseh knjigarnah. Želeti bi bilo, da bi se našla v vsakem večjem kraju zaupna oseba, ki bi nabirala naročnike za knjižico in založniku naznanila, koliko izvodov da ima poslati.

Zadruga „Kletarstvo pri Pobegih“ poleg Kopra

naznanja p. n. gg. trgovcem z vinom in gostilničarjem ter eventualno tudi zasebnikom, da ima še približno 200 hl izvrstnega, pristnega ter raznovrstnega vina na prodaj.

Cene po dogovoru.
Za podrobna pojasnila se je obračati do načelnstva zadruge.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga == oljkega olja prve vrste

najboljših tveč iz Istre, Dalmacije, Melfeite, Bari in Nice s prodajo na drobno in debelo.
Prodaja na drobno: Kron 1'04, 1'12, 1'20, 1'36, 1'44, 1'60, 1'80, 2'—, za linci po 80 vin
Na debelo cene ugodne.
Pošilja poštne prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne vporabe olja; po vporabi se spet zamenja s p.lno.
Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.
Cene zmerne.

Poslovodja ali knjigovodja

želi sprejeti službo pri kaki trgovski tvrdki, podjetnem društvu ali tovarni. Sprejme tudi službo za oskrbnika poslopij. Ponudbe pod „H. K.“ pri upravištvu „Soče“.

Pozor!!

Lep sveži špeh debel kg 70 kr. kakor tudi fini prekajeni špeh, izvrsten za surov jesti, dalje fine šunke kg 95 kr. ter izvrstne kranjske klobase razpošilja od 5 kg naprej

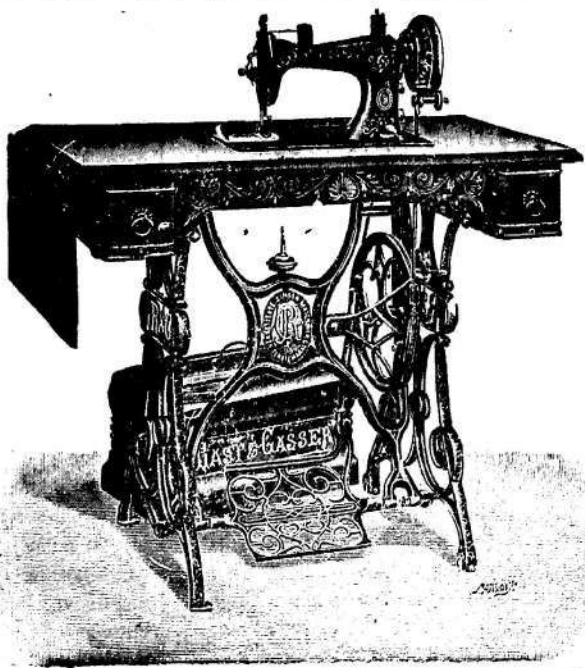
Anton Anžič-a
mesarija — Ljubljana.

Kerševani & Čuk

v Gorici
Stolni trg št. 9 (piazza Duomo)
priporoča svojo
zalogo šivalnih strojev
raznih sistemov
za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov. Šivalne stroje in popravo jamčiva od 5-10 let.

Most v Prvačini čez Vipavo

popravlja cestni odbor.

Radi tega bo most od 15. t. m. naprej nekaj časa za javni promet zaprt. Cestni odbor za goriško okolico.

Odlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Sobo s hrano

ured v jako prijetni legi z urtom in parkom v bližnji goriški okolici odda mala družina.

Prednost imajo gospodje. Deč se poizve pri upravištvu „Soče“.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

trg Koranj št. 11.

„Flox“

je fotografski aparat, s katerim — brez znanja — vsakdo lahko fotografira. Z aparatom se napravi slike v velikosti 5x7 cm in stane z elegantno popolno pripravo in navodilom samo

kron 6.

Odpošilja proti povzetju:

H. Weiss,

Dunaj XIV. 3., Sechshausenstrasse 5/108

Največja zaloga slik

v modernih in antiknih okvirjih, — umetniške vrednosti. — Slike prvih slovanskih slikarjev. — Nabožne slike slovečih slikarjev. — Francoske, angleške in ameriške gravure velike umetniške vrednosti v okvirjih po želji odjemnikov.

Razstava slik v „TRGOVSKEM DOMU“.

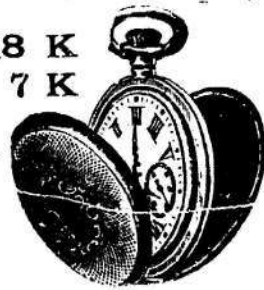
Knjigarstva in trgovina z umetninami

A. Gabršček v Gorici.

Čujte! Čujte!

Prej 18 K
sedaj 7 K

Krasna remontoir-Gloria srebrna ura s 3 močnimi pokrovi, bogato okrašena, dobro ideoča, 3 leta garancija, pošilja proti povzetju za samo 7 kron

Henrik Weiss — Dunaj XIV. 3.
Sechshausenstr. 5/5.

Hotel „Pri zlati kaplji“

v Solkan pri Gorici
v bližini „Mizarske zadruge“.

Točli izvrstna bela in črna vina, istrski rofošk, kraški teran in pristna bela domača vina. — Žgane in druge opojne pijače več vrst. — Izvrstna kuhinja posreže ob vsakem času z mrzlimi in gorkimi jedili.

Postrežba točna, cene zmerne. Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča

Anton Milost,
lastnik.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Št. 2.
Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinerega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pince, potice itd.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles

Waffenrad z dveletnim

in Bayal z enoletnim jamstvom

pri

Batjelu

v Gorici, Via Duomo št. 3.

Prodaja tudi na mesečne obrake.

Lekarna Cristofoletti

v Gorici.

ŽELODČNE KAPLJICE

z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice vredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepé pokvarjeni želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek rajši je.

(Varstvena znamka).

Cena steklenici 60 vin.

Cristofolettijeva pijača iz kine in železa, najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vin.

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in zaloga peči, ponudijo vsako poljubno množino

patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Strangfalzziegel)

„Sistem MARZOLA“

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Najličnejše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje.

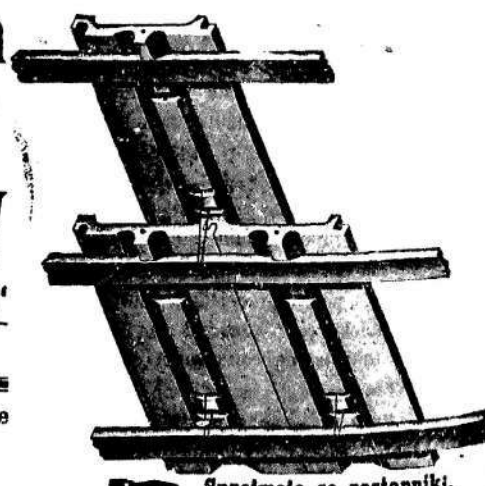
Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorci in perspekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopalki

Sprejmejo se zastopniki.